

İrkçılık: Cahiliye Zihniyeti

(وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَالِدَاتُ إِذَا فِي
ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ)
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

« إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا ظَالِمًا فَمَّا يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ
بِعِقَابٍ مِنْهُ »

Muhterem Kardeşlerim!

İslam öncesi cahiliye toplumunda, kabileciliğin hâkim olduğu âdeta karanlık bir dönem yaşanıyordu. Üstünlüğün nesep, ırk, soy ve zenginlikle elde edildiği bu dönemde, güçlü olanlar güçsüzlere eziyet ediyor, onlara huzuru çok görüyordu. Cahiliye toplumunda kendi kabilesine yönelik en ufak bir hakaret veya küçümseme bile, uzun yıllar süren bir düşmanlığa neden oluyordu. İşte böyle bir dönemde âlemlere rahmet olarak gönderilen, barışın ve sevginin timsali olan Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimiz, ırkçılığı ayakları altına almış ve “Ey İnsanlar! Rabbiniz birdir! Babanız da birdir! Arap’ın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi, kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada ve Allah’tan korkmaktır.”¹ buyurarak, üstünlüğün ancak takvada olduğunu vurgulamıştır.

Aziz Müminler!

İslam’ın ortaya koyduğu ilkeler bakımından insanlar arasında renk, cinsiyet ve coğrafya farklılığı gibi fiziksel sebeplere bağlı bir üstünlük yoktur. İnsanlar arasındaki soy ve cinsiyet farklılıklarını alay konusu yapmak ve insanları aşağılamak, Allah’ın onları yaratmadaki hikmetini görmemek anlamına gelir. Hiç kimse ana-babasını seçemediği gibi ırkını, milliyetini de seçemez. İnsanlık tarihinde, günümüze kadar ırkçılık ideolojisi yüzünden nice savaşlar çıkmış, insanlar yurtlarından sürülmüş, haksızlığa uğramış ve katledilmiştir. Bunun da en ağır bedelini, günümüzde de olduğu gibi kadınlar, çocuklar ve yaşlılar ödemiştir.

Değerli Dostlarım!

11 Temmuz 1995 yılında Srebrenitsa’da, Avrupa’nın orta yerinde, dünyanın gözü önünde, haksızca yerlerinden sürülen, inançları sebebiyle katledilen Bosnalı kardeşlerimizi hatırlayalım. Son yıllarda dünya kamuoyunun gündeminde olan mültecilere insanlık dışı muamelede bulunanları hatırimizden çıkarmayalım. İrkçılık propagandası yapanların, insanlık suçu işlediğini unutmayalım. Geçtiğimiz yıllarda Hanau saldırısında farklı etnik köken ve inanca mensup gençlerimizin acısı hâlâ tazeliğini koruyor. 32 yaşındaki Mısırlı göçmen Merve El-Şerbini’nin mahkemede, hâkimin ve diğer görevlilerinin gözleri önünde bir ırkçı tarafından öldürülmesi hâlâ akıllarımızda. NSU cinayetlerinde hayatını kaybedenlerin acısı ailelerinin yüreğinde hâlâ tazeliğini koruyor. Toplumsal huzurun sağlanması için ırkçılıkla bütün toplumsal kesimlerin mücadele etmesi gerekmektedir. Bu acı olayların, iman edenler için ibret niteliğinde olduğunun bilincinde olalım. Allah Teâlâ Kur’ân-ı Kerim’de “Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da onun (varlığının ve kudretinin) delillerindedir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır.”² diye buyurur.

Kıymetli Müslümanlar!

İrkçılığın rengi, milleti, dini yoktur. İrkçılık tüm dinlerin lanetlediği bir nevi hastalıktır. Bu hastalığa göz yuman, engel olmayan da Allah’ın azabını üzerine çeker. Nitekim Efendimiz (s.a.v.) bir hadîs-i şerifinde “İnsanlar bir zalimi görürler de onun zulmüne engel olmazlarsa, Allah’ın onları genel bir azaba uğratması kaçınılmazdır.”³ buyurur. İrkçılık uğruna yapılan bu zulümler unutulmamalı, bu hastalığın nesillere aktarılmaması için gayret gösterilmeli ve hepimizin Hz. Âdem (a.s.)’in çocukları olduğu hatırlanmalı. İrkçılık sebebiyle ölenleri rahmetle anıyor, hutbemi Peygamberimizin bir hadîs-i şerifiyle bitiriyorum: “İrkçılığa çağıran bizden değildir. İrkçilik için mücadele eden bizden değildir. İrkçilik davası uğruna ölen bizden değildir!”⁴

¹ Müsned-i Ahmed, H. No: 23489

² Rûm suresi, 30:22

³ Ebû Dâvûd, Melâhim, 17

⁴ Ebû Dâvûd, Edeb, 111-112